

Art. 16. Czas trwania konwersji, nie dłuższy niż jeden rok, oraz inne jej warunki, oparte na przepisach dekretu niniejszego, jak również sposób technicznego przeprowadzenia konwersji ustali Minister Skarbu.

Przepisy końcowe.

Art. 17. Nieskonwertowane obligacje 5% państwowej renty ziemskiej serji I tracą po zamknięciu konwersji przywileje podatkowe, nadane im ustawą z dnia 28 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1).

Art. 18. Z dniem wejścia w życie dekretu niniejszego zawieszają się notowania giełdowe obligacyj pożyczek, wyszczególnionych w art. 1 ust. (2), aż do czasu wznowienia tych notowań zarządzeniem Ministra Skarbu.

Art. 19. (1) Wpływ konwersji na stosunki prawne, które dotyczą obligacyj pożyczek, wyszczególnionych w art. 1 ust. (2), unormuje i wynikające stąd skutki prawne określi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu. W szczególności do dnia 1 marca 1936 r. rozporządzenie to unormuje stosunki prawne, dotyczące zastawów oraz kaucyj i wadłów, złożonych w tych obligacjach.

(2) Stosunki te do czasu ich unormowania na podstawie przepisu ustępu poprzedzającego nie mogą być jednostronnie zmienione ani rozwiązane bez względu na umowne w tej mierze zastrzeżenia.

Art. 20. Koszty, związane z konwersją i wypuszczeniem 4% Pożyczki Konsolidacyjnej, mogą być pokrywane z wpływów z tej pożyczki.

Art. 21. (1) W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. o wypuszczeniu państwowej renty wieczystej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 782) wprowadza się zmiany następujące:

1) w tytule wyraz: „wieczystej” zastępuje się wyrazem: „złotej”;

2) w końcu art. 1 po wyrazie: „złoty” dodaje się wyrazy: „w złocie”;

3) we wszystkich artykułach, w których występuje w różnych przypadkach nazwa: „5% państwowa renta wieczysta”, nazwę tę zastępuje się nazwą: „4% państwowa renta złota” w odpowiednim przypadku;

4) w art. 4 w wierszu pierwszym skreśla się wyraz: „emisji”; w wierszu drugim przed wyrazem: „wysokość” wstawia się wyrazy: „termin i sposób umorzenia, cenę sprzedażną”.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu tego rozporządzenia z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych artykułem niniejszym.

Art. 22. (1) Przedłuża się do dnia 2 stycznia 1965 r. termin umorzenia 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r., wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) i ustawy z dnia 19 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 3, poz. 22), z tem, że oprocentowanie tej pożyczki pozostaje w dotychczasowej wysokości 5 od sta w stosunku rocznym i płatna jest w dotychczasowych terminach 2 stycznia i 1 lipca każdego roku.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu do ustalenia i ogłoszenia nowego planu umorzenia tej pożyczki, dostosowanego do okresu umorzenia, ustanowionego przepisem ustępu poprzedzającego, z tem, że bieg tego okresu liczy się od dnia 2 stycznia 1936 r.

Art. 23. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu, a w odniesieniu do art. 19 Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 24. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram - Kościalkowski
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

11.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 stycznia 1936 r.

o przerachowaniu obligacyj Kolei Herby — Kielce.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. Nieumorzone 4½ procentowe obligacje Kolei Herby — Kielce wraz ze wszystkimi zaległymi a nieprzedawnionymi kuponami, emitowane przez Towarzystwo Kolei Herbo-Kieleckiej w 1909 r., obciążające majątek spółki akcyjnej pod firmą „Kolej Herby — Kielce Spółka Akcyjna”, — podlegają przerachowaniu w stosunku 15 złotych za 100 rubli i będą spłacane w gotowości przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe”.

Art. 2. Przerachowanie z art. 1 następuje z zastosowaniem przepisów o wzajemności i odwecie § 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213).

Art. 3. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Komunikacji ustali w drodze rozporządzenia sposób i terminy spłacenia obligacyj, wymienionych w art. 1.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram - Kościalkowski
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

12.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 stycznia 1936 r.

w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapalczanym.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważ-

nieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do:

1) obniżania w drodze rozporządzeń opłaty monopolowej i podatku od zapalniczek, przewidzianych w art. 4 ust. (2) i art. 5 ustawy z dnia 30 stycznia 1931 r. o monopolu zapalczanym (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 45),

2) wprowadzania w drodze rozporządzenia zakazu posiadania zapalniczek, niezaopatrzonych w znaczek podatkowy, i wydawania w związku z tem przepisów, normujących tryb zaopatrywania zapalniczek w ten znaczek, przyczem przepisy te mogą wprowadzać obowiązek zaopatrywania w znaczek podatkowy również zapalniczek, przywożonych dla osobistego użytku przez podróżnych, przybywających z zagranicy lub w. m. Gdańska.

Art. 2. (1) W razie wydania przepisów, o których mowa w art. 1 pkt. 2), Minister Skarbu będzie uprawniony do ustanowienia w drodze rozporządzenia nakazu zgłoszenia do zaopatrzenia w znaczek podatkowy, za uiszczeniem obowiązującej opłaty monopolowej lub podatku, zapalniczek, niezaopatrzonych w ten znaczek, przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego.

(2) Minister Skarbu określi przytem tryb i termin dokonywania zgłoszeń, o których mowa w ust. (1).

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do wydawania w drodze rozporządzeń przepisów, normujących zasady i tryb przeprowadzania kontroli nad przestrzeganiem rozporządzeń, o których mowa w art. 1 i 2.

Art. 4. Zgłoszenia zapalniczek do zaopatrzenia w znaczek podatkowy są wolne od opłaty stemplowej.

Art. 5. Art. 110 ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355) otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 1. Winni posiadania w obrocie handlowym zapalek, na których opakowaniu brak przepisowego oznaczenia, ulegają karze w wysokości pięciokrotnej uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie opłaty monopolowej, niemniej jednak niż 20 zł, oraz karze konfiskaty zapalek.

§ 2. Tej samej karze ulegają winni sprzedaży, nabywania lub zabronionego posiadania zapalniczek, niezaopatrzonych w przepisowy znaczek podatkowy.”

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu, a co do art. 5 — Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*,
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

13.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 stycznia 1936 r.

o zmianie ordynacji podatkowej.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 15 marca 1934 r., zawierającej „Ordynację Podatkową” (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1:

a) punkt 2) otrzymuje brzmienie:

„od nieruchomości,”;

b) skreśla się punkt 4);

2) w art. 8 skreśla się wyrazy: „od placów budowlanych,”;

3) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzeń poruczać wymiar niektórych spośród wymienionych w art. 1 podatków związkom samorządowym oraz przyznawać im za wykonanie poruczonych czynności odpowiednie wynagrodzenie. Rozporządzenia te ustalą zakres uprawnień i obowiązków związków samorządowych, jako władz wymiarowych, oraz zasady postępowania odwoławczego.

§ 2. Minister Skarbu w porozumieniu z interesowanymi ministrami może zlecić władzom samorządu terytorjalnego lub gospodarczego, innym organizacjom publiczno-prawnym lub dobrowolnym organizacjom zawodowym oraz organom tych władz i organizacji — pobór wyszczególnionych w art. 1 podatków, bądź też zaliczek i przedpłat na poczet tych podatków od wszystkich płatników lub niektórych grup płatników, jak również ustalić wysokość wynagrodzenia za te czynności.”;

4) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Właściwość miejscową dla wymiaru podatków gruntowego, od nieruchomości i od lokali określa się według miejsca położenia przedmiotu podatku.”;

5) w art. 11 skreśla się § 3;

6) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Dla wymiaru podatku dochodowego według Działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, z wyjątkiem podatku dochodowego od emerytur, właściwość miejscową władz wymiarowych określa się według miejsca zatrudnienia pracownika.

§ 2. Miejscem zatrudnienia jest stałe miejsce pracy pracownika (fabryka, warsztat, biuro, magazyn, gospodarstwo wiejskie, domowe, urząd i t. p.).

§ 3. Stałe miejsce pracy pozostaje miejscem zatrudnienia nawet wtedy, gdy pracownik na zlecenie służbodawcy wykonywa krótkotrwałe roboty poza stałym miejscem pracy.

§ 4. Miejscem zatrudnienia pracownika, którego służbodawca najmuje do robót, wykonywanych w okręgach coraz to innych urzędów skarbowych, jak np. w przedsiębiorstwach budowlanych, budowy dróg, kanałów i t. p., jest siedziba lokalnego kierownictwa robót.